

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 54. Decretum contra Hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

cilio Lucius Papa, edita Constitutione lo- Sæcul. XII.
quitur in hunc modum: A.C. 1184.

§. LIV.

Decretum contra Hæreticos.

Vigore Ecclesiastico excitari nos oportet ad abolendas varias Hæreses, quæ nostra ætate in plerisque locis pullulare cepunt; idque eo facilius effici posse speramus, quod zelus noster Cæsarea potestate fulciatur. Quare, præsentissimo Filio Nostro Friderico Imperatore, id suadentibus Fratribus nostris Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, aliisque ex diversis orbis partibus Principibus, hoc Decreto nostro omnes Hæreses & Hæreticos cujuscunque demum nominis, ac inter alios, Catharos & Patarenos, quique falso se dicunt Humiliatos, seu Pauperes de Lugduno, Passaginos, Josephistas, & Arnoldistas damnamus, & perpetuo anathemati subjicimus. Quia vero non nulli specie pietatis munus prædicandi sibi arrogant, eodem anathematis vinculo constringimus omnes illos, qui nulla a nobis vel Episcopi Diocesani accepta auctoritate & præcepto, privatim vel publice prædicare ausi fuerint. Damnamus omnes, qui aliud quam Ecclesia Romana de Sacramento Corporis & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi, de Baptismo, de
Remis-

Sæcul. XII.

A.C. 1184.

Remissione peccatorum, de Matrimonio, ceterisque Sacramentis sentiunt vel do- cent. Damnamus omnes & singulos, quos Ecclesia Romana, vel quilibet Episcopus in sua Diœcesi, cum consilio Clericorum suorum, vel solus Clerus, Sede vacante, adhibito consilio Episcoporum vicinorum, si opus fuerit, Hæreticos esse judicaverint. Damnamus omnes, qui bis Hæreticis, sive CONSOLATI, sive CREDENTES, sive PERFECTI aut quocunque alio nomine superstitione dicantur, receptaculum vel præsidium concesserint.

*Præterea, quia Disciplina Ecclesiastica rigor non nunquam ab illis contemnitur, qui ejus virtutem ignorant, præcipimus, ut qui memoratorum errorum manifeste convicti fuerint, si Clerici sint aut Regulares, omni Ordine & Beneficio exuantur, & sæculari potestati tradantur, pœnas, ut meriti sunt, subituri. Nisi forte reus, quamprimum deprebensus fuerit, coram Episcopo loci Hæresim abjuret. Idem servetur, si reus sit Laicus, qui nisi abjuraverit, a Judice sæculari puniatur. In quos merito Hæresis suspicio ceciderit, similiter puniantur, nisi idoneo argumento se innocentes probaverint. Qui autem, postquam semel abjuraverint vel se de suspicione purgaverint, relapsi fuerint, Judi-
cio*

cio *saeculari relictis sint, & non amplius* Sæcul. XII.
A.C. 1184.
audiantur. Bona Clericorum damnato-
rum Ecclesiis, in quibus ministrabant,
addicantur. Ista Excommunicationis
sententia contra omnes Hæreticos in Fe-
stis præcipuis, vel quandocunque se ob-
tulerit occasio, ab omnibus Episcopis pro-
mulgetur, negligentes ad triennium ab
officio Episcopali suspendantur.

His ex consilio Episcoporum, atque
ab Imperatore & Curia Cæsareâ Princi-
pibus moniti, adjicimus, & volumus, ut
quilibet Episcopus semel bisve per annum,
vel ipse vel ejus Archidiaconus, vel alii
viri idonei lustrent Diæcesis regiones, in
quibus latere Hæreticos fama publica in-
dicaverit. Episcopus tres quatuorve vi-
ros vel etiam plures optimæ famæ, quin,
si necessarium existimet, totam viciniam
ad jurandum compellat, quod, si sciverint,
ibi degere Hæreticos, vel aliquos ad clan-
destinos conventus pergentes, vel qui vi-
tam a ceterorum Fidelium more abhor-
rentem ducant, eos ad Episcopum vel Ar-
chidiaconum deferre velint. Episcopus
vel Archidiaconus accusatos ad se vocet,
& nisi pro consuetudine illius regionis
objectum diluerint, aut si relapsi fuerint,
ex judicio Episcoporum pœnas dent. Si
jurare detrectaverint, Hæretici habeantur.

Sæcul. XII.

A.C. 1184.

Constituimus etiam, ut Comites, Barones, Rectores & Consules Civitatum aliorumve locorum, ab Episcopis moniti, iurejurando promittant, quod in omnibus supra memoratis Ecclesiæ contra Hæreticos & conscios auxilium bona fide præstare velint, & strenue exequi, quæ Ecclesiæ & Imperium de iis decreverint. Si partibus suis desint, officiis civilibus priventur in perpetuum. Ipsi excommunicentur, & eorum ditiones Interdicto subjiciantur. Urbs, quæ huic Decreto obstiterit, & ab Episcopo admonita, reos non coercuerit, jure commercii cum aliis civitatibus exuatur, & Sedis Episcopalis prærogativam amittat. Omnibus Hæreticorum Fautoribus infamiæ nota inuratur, ab officio Causidici, testis, & quocunque publico munere arceantur. Qui exempti sunt a Jurisdictione Episcopi, & soli sacrae Sedi subjecti, non obstantibus eorum privilegiis, in rebus ad hoc Decretum nostrum pertinentibus Episcoporum, tanquam a Sacra Sede Delegatorum, Judicium subeant ().*

Ex

(*) Baronius & Pagi hunc Conventum ad annum millesimum centesimum octogesimum quintum referunt. Et quidem de eo Eminentissimus Cardinalis ita loquitur: *Millesimus centesimus octogesimus quintus annus salutis agitur,*

Ex hoc Decreto utramque Potestatem ad extirpandas Hæreses operam jungere dispicimus. Ecclesia Excommunicationis rigorem & ceteras Censuras adhibet, Imperator, Principes, Magistratus pœnis temporalibus in reos animadvertunt. Præterea videor mihi hic deprehendere originem *Inquisitionis* in Hæreticos, cum iungitur Episcopis, ut vel ipsi, vel ipsis jubentibus Delegati, homines de Hæresi suspectos quærant, sive rei rumore publico sive delatione privata proderentur. Cum discrimen habetur suspectorum, convictorum,

Sæcul. XII.
A.C. 1184.

tur, Indictione tertia, quo Veronæ congressus est habitus Papæ & Imperatoris, Christianæ Reipublicæ causa coeuntium. Errant, qui putant, tunc Episcoporum celebratum esse Concilium.

At Pagius ad eundem annum dicit: *Denique Baronius in eo peccavit, quod nolit Colloquium hoc pro Concilio haberi. Nam jam non semel monuimus, Conventus & Colloquia, in quibus de rebus Ecclesiasticis agitur, vel quibus Episcopi intersunt, Concilia passim ab antiquis appellata, indeque in Conciliorum Collectionem prudenter inserta.*

In Actis Conc. R. P. Harduini Edit. Paris. occurrit quidem ad annum 1184. Concilium Veronense; sed quidquam aliud narrari videtur, & tota res quindecim lineis absolvitur.

Sæcul. XII.
A. C. 1184.
ctorum, pœnitentium & relapforum, iisque diversæ pœnæ infliguntur. Tandem cum Ecclesia exhaustis Censuris Ecclesiasticis reos potestati sæculari relinquit, quos illa iterum puniat, experientia edocta, complures Christianos, inprimis recentiores hosce Hæreticos, pœnis spiritualibus non moveri.

Sup. Lib.
LXXI.
§. 3.

Ergo nunc saltem veritas cognoscatur, quod ultra pœnam spiritualem temporalis quoque adhibenda sit contra eundem delinquentem, nec ideo timendum, ne Regula: *Non bis in idem*, violetur, cujus defensio ante annos viginti præcipua causa fuit, quod S. Thomas Cantuariensis persecutionem passus sit.

§. LV.

Waldensium Origo.

V. Cang.
Gloss. Pater.
Bonacurs.
to. 13. Spicil.
p. 75.
Si spectemus Hæreticos in Pontificis Decreto occurrentes, Cathari seu Paterini sunt recentiores Manichæi, quorum tam sæpe meminimus. Passagini seu *Passages* Legem Mosaicam ad literam observari præcipiebant, & negabant Trinitatem, Patres ac totam Ecclesiam Romanam damnabant. Ceterum nomen suum a voce Græca *Pasagios*, id est, *totus Sanctus*, traxisse videntur. At operæ pretium est, ut Humiliatos & Pauperes Lugdunenses attente discutiamus, quod eorum exordia bona & laudabilia fuisse

Abbas Ursperg.
an. 1212.
Jac. Vitr.
hist. occid.
c. 28. Cang.
Gloss.
Humil.